

ὑμῶν καὶ παραδοθεὶς ἤδη ὑμῖν διὰ τῶν ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτῶν μας, ἐκέρδησεν ἕνα τῶν σπουδαιότερων λαχῶν, δηλαδὴ τὸ μέγα ξενοδοχεῖον, κείμενον ἐν τῷ προαστείῳ τοῦ Λεοπόλδου ἐν Βιέννῃ, καὶ ἔχον ἀξίαν τριακοσίων εἴκοσι καὶ ὀκτὼ χιλιάδων φιορινίων, ἤτοι φράγκων ἑπτακοσίων χιλιάδων.

»Ὀφείλετε κατὰ συνέπειαν νὰ ἔλθητε ἐνταῦθα, ὅπως λάβητε κατοχὴν τοῦ κτήματός σας. Ἡ παρουσία ὑμῶν εἶναι ἀναγκαία πρὸς ἐκπλήρωσιν διατυπώσεων τινῶν, ἂν δὲ θελήσητε, ὅπως εἶναι πιθανόν, νὰ προσήτε εἰς τὴν πώλησιν τοῦ κτήματος, τὸ συμφέρον ὑμῶν ἀπαιτεῖ νὰ ἐπιβλέπετε ὁ ἴδιος τὴν πώλησιν αὐτὴν, ὅπως ἐπιτύχητε τῶν συμφερωτέρων ὄρων, δηλαδὴ τῶν ὄρων τῆς ἐπισήμου ἐκτιμῆσεως.

»Διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἠθέλατε τυχόν λάβει ἀνάγκην χρημάτων διὰ τὸ ἔως ἐδῶ ταξιδιον, λαμβάνομεν τὸ θάρρος νὰ σᾶς πέμψωμεν τρισχίλια φράγκα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐχρῶσαμεν τὸν ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, τὸν ὁποῖον σᾶς ἠνοίξαμεν ἀπὸ σήμερον.

«Σᾶς σημειοῦμεν ἐπὶ τέλους ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ βιασθῆτε πολὺ, διότι ἀρκεῖ νὰ ἦσθε ἐδῶ καὶ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας.

«Δέχθητε, Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν κτλ.»

Ἡ εὐγλωττος αὐτὴ ἐπιστολὴ ἔφερε μὲν ὑπογραφήν ὅπως δυσδιάγνωστον, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς χαρακτῆρας τοῦ κύρους καὶ τῆς ἀξιοπιστίας, ἀποκλείοντας καὶ τὸν ἐλάχιστον δισταγμὸν ἐν τῷ φακέλλῳ εὔρεν ὁ βαρῶνος καὶ τὸ ἀποστελλόμενον ποσόν, ἤτοι τρεῖς χιλιάδας φράγκα.

Εἰκοσάκις ἀνέγνω ὁ φιλάργυρος τὴν πολύτιμον ταύτην ἐπιστολήν, καὶ ἐννοεῖται ὅτι ὀλίγου δεῖν ἐπνίγητο ἐκ τῆς υπερβολικῆς χαρᾶς· πλὴν μετὰ τὰς πρώτας παραφορὰς τῆς μέθης του ἐμετρίασε τὴν ἔξασίν του, ὅπως ὠρίμως σκεφθῆ ὁποῖαν πορείαν καὶ διαγωγὴν τῷ ἐπέβαλλεν ἡ νέα του παρουσία, ἀνέλαθε δ' ἐνταυτῷ καὶ τὸ προσωπεῖον τῆς ὑποκρισίας, ὅπως μὴ διαπράξῃ ἀφροσύνην τινὰ καὶ διακινδυνεύσῃ οὕτω τὴν εὐτυχίαν του.

Τὴν ἐπομένην ἡ ὠρῖα χήρα ἔλεγε μιᾶ τῶν ἐμπειστημένων φίλων τῆς·

— Δὲν ἤξεύρω τί νὰ υποθέσω· εἶδον τὸν μνηστῆρά μου χθὲς τὸ ἑσπέρας, ἀλλ' εἶχεν ὕφος παράδοξον, μοὶ ἐφάνη κατελιημμένος ἀπὸ σέψιν τινὰ· ἐφαινετο, ἴσως βέβαια ἀπατῶμαι, ὡς νὰ ἐζήτηι ἀφορμὴν διὰ φιλονεικίας.

Ἐξήγησάς τις μεταξὺ τῶν μεμνηστευμένων δὲν ἠδύνατο νὰ βραδύνη.

— Πλησιάζει ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου μας, τῷ εἶπεν ἡ νεαρὰ γυνὴ χαριέντως μειδιῶσα, ἐσκέφθητε περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰδοποιητηρίων;

Ὁ βαρῶνος ὀφθαλμοφανῶς ἐταράχθη ἐκ τῆς ἐρωτήσεως ταύτης, καὶ

— Συγγνώμην, ἀπάντησεν ἐν φανερᾷ ἀμηχανίᾳ, εἶμαι καθ' ὑπερβολὴν στενωχωρημένος, πλὴν

ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ μικρὸν ὁ γάμος.

— Καὶ διατί ἂν εὐαρεστήσθε;

— Σπουδαία τις ὑπόθεσις...

— Ποία ὑπόθεσις;

— Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὴν εἰπῶ.

— Ἐχετε λοιπὸν μυστικά δι' ἐμέ; καὶ ἀπὸ τῶρα;

— Εἶμαι ἠναγκασμένος ν' ἀναχωρήσω.

— Καὶ ποῦ πηγαίνετε;

— Ὡ! πολὺ μακρὰν, εἰς τὴν Αὐστρίαν, εἰς τὴν Βιέννην.

— Ἐ λοιπὸν, ἀναχωροῦμεν ἁμοῦ. Τί ὠραιότερον ἐνὸς ταξιδίου κατὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

— Εἶναι ἀδύνατον.

— Πῶς, κύριε, μοὶ ἀρνεῖσθε τὸ πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον σᾶς ἐξήτησα; πρᾶγμα τόσον ἀπλοῦν, καὶ τὸ ὁποῖον ἔπρεπεν ἐξ ἐναντίας νὰ σᾶς ἐμπλήσῃ χαρᾶς. Προσέξατε καλὰ, διότι ἂν δυσκολευθῆτε νὰ μὲ νυμφευθῆτε πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς σας, ἴσως θὰ δυσκολευθῶ καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς νυμφευθῶ ὅταν ἐπιστρέψητε. Σεῖς δὲν μοὶ ἐδώκατε τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς ἀποδώσω τὰ ἴσα;

— Δύνασθε νὰ πράξετε, κυρία, ὅπως εὐαρεστήσθε.

— Λοιπὸν, μὲ ἀπαλλάσσετε πάσης ὑποχρεώσεως;

— Σᾶς ἀφίνω ἐντελῶς ἐλευθέρων.

— Μ' ἄλλας λέξεις διαλύετε τὴν μνηστείαν μας;

— Ἐκλάβετε το ὅπως θέλετε.

— Δέχομαι.

— Πολὺ καλὰ. Ἡ μνηστεία λοιπὸν θεωρεῖται διαλελυμένη.

Ἴδου ἀκριβῶς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ ἐπεθύμει νὰ φθάσῃ ὁ βαρῶνος. Ἡ νέα αὐτοῦ παρουσία ἐτροποποίησε καὶ τὰ σχέδιά του. Ὁ μετὰ τῆς χήρας γάμος δὲν ἦτο πλέον δι' αὐτὸν ἐπωφελὴς καὶ λαμπρὰ ἐπιχείρησις, ἀλλὰ καθαρὰ ἀνοησία ἀναξία ἐνὸς φιλαργύρου.

— Ὅτε δὲν εἶχον εἰμὴ πέντε χιλιάδων φράγκων εἰσόδημα, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, εὔρον σύζυγον φέρουσαν μοὶ ὡς προῖκα δεκακισχιλίων φράγκων εἰσόδημα, νῦν δὲ ὁπότε ἔχω εἰσόδημα τεσσαράκοντα χιλιάδων φράγκων, ἀναμφιβόλως μοὶ ἀρμόζει σύζυγος φέρουσα ὡς προῖκα ὀγδοήκοντα χιλιάδων φράγκων πρόσδοτον. Τὸ πρᾶγμα εἶναι δίκαιον, εἶναι φανερόν, εἶναι ἀλάνθαστον.

Οὕτω σκεπτόμενος καὶ λογαριάζων ἀνεχώρησεν εἰς Βιέννην, ἀφίνων ἐλευθέρων τὸ στάδιον εἰς τὸν κ. Ἀλβερῖχον, ὅστις ἔσπευσεν ἐννοεῖται νὰ καταλάβῃ τὴν κενωθεῖσαν θέσιν.

Ἀφικόμενος εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς Αὐστρίας, ὁ βαρῶνος ἀνεζήτησε τὴν διεύθυνσιν τοῦ τραπεζίτου τοῦ ἐπιφορτισμένου τὸ ἐν λόγῳ λαχεῖον, εἰσήλθε δὲ παρ' αὐτῷ ἐλαφρῶς μειδιῶν καὶ ὅπως ἀτάραχος, ὡς ἀνθρώπος δηλαδὴ γινώσκων νὰ φέρῃ ἀξιοπρεπῶς τὸ βᾶρος τῆς εὐτυχίας.

τοῦ θυλακίου καὶ δεύτερον λουδοβίκειον, καὶ — Λάβετε, εἶπε, λάβετε, καὶ προσπαθήσατε νὰ κηδεύσατε καὶ ἄλλον ἓνα.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἔχω τρεῖς σφραγίδας, γράφει που ὁ Ἀλφόνσος Κάρ, μίαν φέρουσιν τὴν λέξιν «ἀδιαφορῶ».

Τὴν σφραγίδα αὐτὴν τὴν ἔκαμα, ὅτε ἤμην νεώτερος. Ἔινε ὀλίγον μεγάλαυχος, καὶ τὴν σήμερον, ἀφ' οὗ ἠναγκάσθην νὰ γνωρίσω τὰς ἀδυναμίας μου, δὲν τὴν μεταχειρίζομαι παρὰ σπανίως.

Ἡ δευτέρα μου σφραγίς εἶνε τιμὴ, τὴν ὁποίαν ἐπρόσφερα εἰς ἑαυτὸν, ἀφοῦ καλῶς τὸν ἐξήτασα.

Ἡ τρίτη μου σφραγίς φέρει τὰς λέξεις ταύτας: «Δὲν φοβοῦμαι παρὰ μόνον ὅσους ἀγαπῶ». Ἡδυνάμην δὲ νὰ προσθέσω καὶ ταύτας: «ἀλλὰ τοὺς φοβοῦμαι πολὺ».

Καὶ τῷ ὄντι, ἐκεῖνοι μόνον δύνανται νὰ ἴδωσι, νὰ ψηλαφήσωσι καὶ νὰ πληγώσωσι τὴν καρδίαν μου, εἰς οὓς καὶ εἶνε ἀνοικτὴ καὶ ἀποκεκαλυμμένη, ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι δὲν δύνανται νὰ φθάσωσι παρὰ μόνον ἕως εἰς τὴν ἐπιδερμίδα, ἢ δ' ἐπιδερμὶς αὕτη εἶνε ἀπεσκληρυσμένη.

ΙΟΝΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Τὸ πλῆθος τῶν παρ' ἡμῖν συγγραφέων εἶνε ἤδη ἀναρίθμητον, καὶ ὅμως αὐξάνει ὀλονὲν καὶ ἔχει ν' αὐξήσῃ ἀκόμη πλειότερον. Ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ τούτου εἶνε, ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συγγραφέως, καθὼς καὶ τὸ τοῦ πολιτικοῦ κυβερνήτου, εἶναι τὸ μόνον, ὅπερ τολμῶσι νὰ ἐπαγγέλλονται πάντες χωρὶς νὰ τὸ διδαχθῶσι.

* * Ὁ μετριόφων ὁμοιάζει ἐνίοτε πρὸς πλάστιγγα, ἥτις κατέρχεται ἀφ' ἐνὸς διὰ νὰ ὑψωθῇ ἀφ' ἑτέρου.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ παρασκευὴ τῶν ἐμβαμμάτων (sauces) εἶνε σπουδαιότατον μέρος τῆς μαγειρικῆς, καὶ ἐκ τῆς παρασκευῆς ταύτης διακρίνεται μάλιστα ὁ ἀριστοτέχνης μάγειρος. Ἔινε δὲ τοῦτο καὶ τέχνη ἄμα καὶ ἐπιστήμη. Τέχνη μὲν, καθ' ὅσον ὁ μάγειρος ἀφίεται εἰς τὴν ἐμπνευσίν του, ἐπιστήμη δὲ, καθ' ὅσον οἱ συνδυασμοὶ τῶν ἰδιοτήτων καὶ ποιοτήτων, τῶν γούσεων καὶ ὀσμῶν καὶ χυμῶν εἶνε πολυάριθμοι, καὶ ὁ μάγειρος πρέπει νὰ τοὺς γνωρίζῃ ὅλους, ὅπως ὁ χημικὸς γνωρίζει τὴν σύστασιν τῶν συνθέτων σωμάτων. Μεταξὺ τῶν κοινοτέρων ἐμβαμμάτων ἡ μαγιονέζα ἢ τὸ μαγωνικὸν ἐμβαμμα (sauce mahonnaise), ἥτις χρησιμεύει εἰς τὴν ἀρτυσιν ψυχρῶν ὀρνιθίων καὶ ὀψαρίων, παρουσιάζει δυσκολίας τινάς. Ἴδου ἡ συνταγὴ αὐτῆς: Βάλε ἐντὸς τρυβλίου ἐν ἡ δύο κιντρινάδια αὐγοῦ, πιπέριον, ἄλας, λεπτά τινα χόρτα, ὀλίγας σταγόνας ὀξειδίου, καὶ ἔπειτα τὰ

ραξέ τα ὅλα ὀμοῦ. Ἐνῷ δὲ ἐξακολουθεῖς τὴν ἀνακύνειν ταύτην ἢ τὸ τάρραγμα, ρίψε κατὰ σταγόνας καὶ βαθυμυθὸν ἔλαιον, μέχρις οὗ ἡ μάζα φθάσῃ εἰς τὸ ἐπιζητούμενον ποσόν, καὶ τὸ ἐμβαμμα λάβῃ ἱκανὴν σύστασιν καὶ πύκνωσιν. Ἐὰν θέλῃς, ρίψε ἀκόμη ὀλίγον ὄξος κατὰ σταγόνας, ἀλλὰ χωρὶς ποτε νὰ παύσῃς τὸ τάρραγμα.

Ἴδου δ' ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς μαγιονέζας λεπτομέρειαί τινές ἀξιοσημείωτοι.

Μετὰ τὴν ἐν Μαχῶνι (Malon) μάχην, ὁ στρατάρχης Richelieu, ὁ στρατηγῶν τῶν Γάλλων, κατάκοπος ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς πείνης, κατέλυσε εἰς ξενοδοχεῖον, ὅπερ ἀπήνησε καθ' ὁδόν.

Ὁ στρατάρχης διέταξε νὰ τῷ παρασκευάσωσιν ἀμέσως γεῦμα.

Ἄλλ' ὁ ξενοδόχος προσῆλθεν εἰς τὸν στρατάρχην πλήρης ἀθυμίας καὶ θλίψεως, καὶ εἶπεν ὅτι τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ.

— Ἀλλὰ, κακότης, εἶπεν ὁ στρατάρχης, ἀποθνήσκω τῆς πείνης, δός μου ὅ,τι θέλῃς, ὅ,τι τύχη, τὰ ἀπομεινάρια τοῦ ξενοδοχείου!

Μετὰ τινὰς στιγμὰς παρετίθετο εἰς τὸν στρατάρχην πινάκιον κρεάτων ψυχρῶν ἠρτυμένων με λαμπρὸν ἐμβαμμα, τὸ ὁποῖον οὗτος ἔφαγε μετ' ἄκρας ἠδονῆς.

Ἐπροσκάλεσε τὸν μάγειρον καὶ τὸν ἔκαμε τὰς φιλοφρονήσεις του.

— Μοὶ εἶπες ὅτι δὲν εἶχες τίποτε, καὶ τὸ γεῦμα σου ἦτο ἀξιόλογον!

— Ἡ καλωσύνη σας, κύριε στρατάρχα! Ἀλλὰ δὲν μετεχειρίσθην παρὰ τὰ ἀπομεινάρια τοῦ ξενοδοχείου, κατὰ τὴν ἄδειαν ὅπου μ' ἐδώκατε.

— Πῶς, αὐτὰ ἦσαν ἀπομεινάρια;

— Μάλιστα, κύριε στρατάρχα. Ἐκαμα μόνον ἐμβαμμα με αὐγά καὶ ἔλαιον, διὰ νὰ ἀρτύσω ὀπισθοῦν τὰ ἀπομεινάρια, τὰ ὁποῖα δὲν ἐτόλμων νὰ παρουσιάσω ὅπως ἦσαν εἰς τὴν γενναιοτήτά σας.

— Ἐ, λοιπὸν σὲ λέγω, ὅτι τὸ ἐμβαμμα σου εἶνε ἀριστοῦργημα, τὸ ὁποῖον ἀξίζει νὰ παραδοθῇ καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Πρέπει νὰ τοῦ δώσωμεν ἐν ὄνομα.

— Ἐὰν ἡ γενναιοῦτης σας τὸ ἐπιτρέπη, ἀπεκρίθη ὁ μάγειρος, ὅστις εἶχε καὶ εὐφυῖαν καὶ φαντασίαν, θὰ τὸ ὀνομάσωμεν Ἐμβαμμα Μαχῶνικόν (sauce mahonnaise).

Ὁ στρατάρχης Richelieu ἀντήμειψε γενναίως τὸν ἔξοχον μάγειρον, καὶ τὸν ἐξήτησε τὴν συνταγὴν τοῦ ἐμβαμματος του, ἥτις καὶ παρευθὺς ἔγινε πασίγνωστος.

Τοιαύτη εἶνε ἡ ἀληθὴς ἀρχὴ τοῦ μαγωνικοῦ ἐμβαμματος, τῆς sauce mahonnaise, ἥτις κατὰ παρεφθορὰν τῆς γλώσσης ἔγινε sauce mayonnaise.

Κυρία Ζ**